

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.196/2021/5.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

A felperes: Felperes1 (Cím2)

A felperes képviselője: Győző és Lencs Ügyvédi Iroda (Cím3, ügyvéd

Az alperes: Alperes1 cím1

Az alperes képviselője: dr. Tóthné dr. Kiss Emőke kamarai jogtanácsos

A per tárgya: rendészeti ügyben indult jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fel: az alperes

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Törvényszék 2021. január 8-án hozott 111.K.705.466/2020/20. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 111.K.705.466/2020/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a Budapest V. kerület Kossuth Lajos téren, a Parlament előtti területen 2018. december 12-én a Munka Törvénykönyve módosítása ellen tiltakozó tüntetésen (gyűlésen) vett részt. Ott 21 óra 50 perc körül az Országház Déli Kapuja előtt a tüntető tömegből kiválva videófelvételek készített.

[2] Az esemény biztosítását a Készenléti Rendőrség látta el, amelynek rendőrei a tüntetés erőszakossá válásával összefüggésben ingerlőgázt vetettek be a tömeggel szemben, az ingerlőgáz a felperest is elérte.

[3] A felperes a rendőri fellépés jogszerűtlenségének megállapítása iránt panaszt terjesztett elő a F.R.P.z. (a továbbiakban: Panasztestület) Véleménye szerint a tiltakozó tömegben állva békés magatartást tanúsított, ellene semmilyen kényszerítő eszköz alkalmazásának nem volt helye. Így a vele szemben történő fellépés jogalap nélküli volt, nyilvánvalóan olyan hátrányt okozott, ami nem állt arányban az intézkedés törvényes céljával.

[4] A Panasztestület a 191/2019. (VII.15.) számú állásfoglalásában megállapította, hogy a vizsgált ügyben alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor. Elrendelte állásfoglalása megküldését az Országos Rendőrfőkapitánynak. Az indokolás szerint a Panasztestület megtekintette a felperes által hivatkozott videókat, továbbá a felperes által készített felvételeket is. A felvételeken látszik, hogy a felperes felvételt készít mobiltelefonjával, a rendőrsorfallal szemben állva. A felperes valamivel a tüntető – és különböző tárgyakat a rendőrökre dobáló – tömeg előtt áll. A rendőrsorfallal három rendőr könnygázt kezd alkalmazni a tömeggel szemben, ami nagymértékben érte a felperest. Az ingerlőgáz alkalmazására vonatkozó előzetes felszólítás egyik felvételen sem látszik.

[5] A Panasztestület arra a megállapításra jutott, hogy a rendőri intézkedések érintették a felperesnek az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz és az abból levezethető testi épséghez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

[6] A rendőrség joggal döntött a Parlamentbe történő bejutás mozgó rendőrsorfallal történő megakadályozásáról, mert a tüntetői csoport idővel elvesztette békés jellegét. A tömegoszlatásra vonatkozó szabályok alkalmazásához kapcsolódóan kifejtette, hogy jelen esetben, ha történt is szóbeli figyelmeztetés az ingerlőgáz alkalmazására, azt a zajhatások miatt a résztvevők nem hallhatták, ahogy a felvételeken sem hallható. A rendőrök nem alkalmaztak hangosítást, amelyre nem indok munkaszervezési nehézség sem. Egy kézi hangosbeszélő alkalmazásával biztosítható lett volna a kényszerítő eszközök alkalmazását megelőző jól hallható és közérthető felszólítás, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásának kilátásba helyezése. Ezért súlyosan sérült a felperes emberi méltósághoz fűződő joga az ingerlőgáz alkalmazására történő felszólítás elmaradása következtében.

[7] Az alperes a 2019. augusztus 22-én hozott 29000-105/59-9/2019.RP. számú határozatában a felperes rendőri intézkedés elleni panaszát elutasította. Bizonyítékként vette figyelembe a felperes által rendelkezésre bocsátott videófelvételt, a felperes részéről megjelölt linkeken látható felvételeket és a rendőrségi felvételeket.

[8] Az indokolás szerint az illetékes személy 2018. október 1-jétől 2018. december 31-ig területlezárást rendelt el az Országházhoz, illetve annak mélygarázsához tartozó lánckordonnal határolt területen. 2018. december 12-én az esti órákban megállapítást nyert, hogy 100-150 fős tüntető tömeg tartózkodik a lánckordonon belül. Eközben a tömeg az építési terület kerítését beszakította, a területre behatolt és folyamatosan dobálta – szidalmazás mellett – a helyszínre érkező rendőröket. Az illetékes parancsnok 21 óra 30 perkor utasítást adott arra, hogy a rendőri állománnyal kezdje meg a tömeg kiszorítását a lánckordonon kívüli területre. A tömeg mindeközben folyamatosan dobálta a rendőröket. Az illetékes rendőrpáncsnok a saját élet, testi épség védelme, illetve a vagyonbiztonságot

közvetlenül veszélyeztető támadás megszakítása és elhárítása érdekében utasította a rendőröket a tömeg irányába történő ingerlőgáz használatára. Az utasítás kiadását megelőzően folyamatos szóbeli figyelmeztetések hangzottak el annak alkalmazására. Az ingerlőgáz bevetésre került, ennek hatására a tömeg a lánckordon vonaláig hátrált.

[9] A határozat szerint az ingerlőgáz alkalmazásához kapcsolódó figyelmeztetések az erős hangzavar miatt nem érhették el a céljukat.

[10] Az ingerlőgáz használatával kapcsolatban az alperes nem értett egyet a Panasztestület álláspontjával. Véleménye szerint az agresszív tömeg magatartása magában hordozta annak közvetlen lehetőségét, hogy a rendőrök bármelyike komoly sérülést szenvedjen, illetve a tömeg behatoljon az Országház épületébe. Ezt az érvelést a felvételek alátámasztják.

[11] Az ingerlőgáz alkalmazása mindenben megfelelt a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) irányadó rendelkezéseinek.

[12] A figyelmeztetéstől az Rtv. 61. § (1) bekezdésére tekintettel el lehetett tekinteni az eset körülményei miatt.

[13] Az alperes hangsúlyozta, a felperes a tömeg tagjaként volt jelen a demonstráción. Tisztában kellett lennie azzal, hogy a tiltakozás elvesztette békés jellegét, így lehetősége lett volna távozni a helyszínről, amit nem tett meg. Az ingerlőgáz nem közvetlenül a felperessel szemben, hanem az agresszív tömeg irányába került alkalmazásra, amelynek a felperes is része volt.

A kereseti kérelem

[14] A felperes eljárási- és anyagi jogi jogsérelmekre hivatkozással keresettel támadta az alperes határozatát. Egyebek mellett vitatta az ingerlőgáz alkalmazásának jogalapját és indokoltságát.

Az elsőfokú ítélet

[15] A törvényszék jogerős ítéletében az alperes határozatát megváltoztatva a panasznak helyt adott.

[16] Az indokolás szerint az alperes a tényállás- tisztázási kötelezettségének eleget tett, mivel eljárása során több bizonyítási eszközt beszerezett, értékelte a felperes által hivatkozott internetes linken elérhető videófelvételeket és a felperes által készített felvételt is.

[17] A törvényszék kiemelte, a rendőrség által készített felvételeket az alperes az Rtv. vonatkozó rendelkezése alapján megsemmisítette, így a többi videófelvétel alapulvételével kellett az ügyet elbírálni.

[18] A rendelkezésre álló videófelvételekből megállapítható, hogy a felperes a rendőrsorfallal szemben állva, a tömeg előtt állva, attól elkülönülten felvételek készített. A rendőrök vele szemben könnygázzóró sprayt alkalmaztak, ennek hatására a felperes hátat

fordított a rendőrsorfalnak. Ezt követően a rendőrök a felperessel szemben egészen közéről újra ingerlőgázt használtak. Ennek hatására a felperes olyan állapotba került, hogy képtelen volt megmozdulni és a helyszínt elhagyni. A demonstráló tömeg egy idő után jogellenes magatartást tanúsított, azonban a felperes a vizsgált esetben békés volt, erőszakos cselekményt nem valósított meg. Ezért alaptalan az az alperesi hivatkozás, hogy az ingerlőgáz nem közvetlenül a felperessel szemben, hanem az agresszív tömeg irányába került alkalmazásra, amely tömegnek a felperes is részese volt.

[19] A törvényszék véleménye szerint a tömeg szétesülésére való rendőrségi felszólítás nem hangzott el, illetve az a hangzavar miatt nem volt hallható. Az ingerlőgáz alkalmazása előtt figyelmeztetés szintén nem hangzott el. Ez ellentétes az Rtv. 59. § (2) bekezdésével és a Szolgálati Szabályzat 39. § (3) bekezdésével, valamint 52. § (4) (5) bekezdéseivel. Emellett a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólítás „a törvény nevében” szavak előre bocsátásával szintén elmaradt.

[20] Helytelenül hivatkozott az alperes arra, hogy a tiltakozás elvesztette békés jellegét, a tömeg folyamatosan jogsértő cselekményeket követett el, dobálta a rendőröket és a Parlament épületét. A felperes valóban távozhatott volna a helyszínről, amit nem tett meg. Ugyanakkor a távozás a felperes részére lehetőség, de nem kötelezettség. A rendőrsorfalhoz közelebb álló felperes esetében a körülmények nem biztosítottak lehetőséget az ingerlőgáz alkalmazására való figyelmeztetéstől való eltekintésre, erre az alperes az Rtv. 61. § (1) bekezdésére alapítottan alappal nem hivatkozhat.

[21] A videófelveteleken látszik, hogy a rendőrök nem alkalmaztak hangosítást. E körben a bíróság osztotta a Panasztestület állásfoglalásában foglaltakat, miszerint egy kézi hangosbeszélő alkalmazásával biztosítható lett volna a kényszerítő eszköz alkalmazását megelőző jól hallható és közérthető felszólítás.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[22] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és a kereset elutasítása, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt.

[23] Álláspontja szerint az ítélet sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4), 86. § (1), (2) bekezdéseit; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1), 279. § (1)., 346. § (5) bekezdéseit, az Rtv. 59. § (1) bekezdés c) pontját, (2) bekezdését, a 15. § (1)., (2) bekezdését, 16. § (1) bekezdését, továbbá a Szolgálati Szabályzat 52. § (4) (5) bekezdéseit.

[24] Véleménye szerint a törvényszék több vonatkozásban tévesen rögzítette a tényállást. Ezt meghaladóan jogerős ítéletében túlterjeszkedett a felperesi panaszban és a keresetlevélben foglaltakon a tömegosztatás tényének és szabályainak az Rtv. valamint a Szolgálati Szabályzat alapján történő perbeli vizsgálata és azok alkalmazása alperesen való számonkérése kapcsán.

[25] Az alperes szerint a felperes panaszbeadványában előadta, hogy tömegosztatásra nem került sor. Az alperes végig állította, hogy a rendőri csapaterő alkalmazásának célja nem a tömeg felosztatása, hanem a lezárt területről történő kiszorítása volt. A felperes keresetlevelében és a peres eljárás során csak elvi érveket fogalmazott meg a tömegosztatás

körében, tényállítást nem tett. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság jogerős ítélete (17) - (20) bekezdéseiben a tömegosztatás jogszerűségét vizsgálta, túllépett a kereset keretein. Erre figyelemmel az ítélete eltér a Kúria Kfv.II.37.861/2014/7. számú ítéletében írtaktól.

[26] A jogerős ítélet a tényállás részben iratellenes megállapítása mellett okszerűtlenül, logikai ellentmondást tartalmazó módon mérlegelte a bizonyítékokat.

[27] Az alperes az ítélet (11), (15), (17), (19) és (20) bekezdéseit elemezve észrevételeket tett azok iratellenes, illetve ellentmondásos részeire vonatkozóan.

[28] Kiemelten hangsúlyozta, hogy a törvényszék nem adta indokát annak, miszerint a rendőri jelentéseken alapuló alperesi tényállítások ellenében miért a videófelvevételeket tekintette a vitatott ténymegállapítások során irányadónak. A tömegosztatás, valamint a felosztatást érintően a felszólítás „elhangzása, hallhatósága” körében az alperes fenntartotta az előzőekben leírtakat. Megjegyezte, hogy az ítélet (15) bekezdésében megállapított felperesi magatartás tömegosztatás esetén sem bírna relevanciával, mert az Rtv. 65. § (2) bekezdése szerint a tömeg szétosztatására irányuló csapaterő alkalmazása során a rendőrség a helyszínen lévők egyéni felelősségét nem vizsgálja.

[29] Az alperes álláspontja alátámasztására hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.101/2014/5. számú ítéletében foglaltakra.

[30] Az alperes szerint a felperes nem távolodott el olyan mértékben a tiltakozó tömegtől, hogy a helyszínen lévő rendőri erő bármely tagja azt a következtetést vonhatta volna le, hogy addigi magatartásával fel kíván hagyni és a helyszínről el kíván távozni.

[31] A rendőrök a tömeggel szemben, a tömeg irányába használtak kényszerítő eszközt. Miután a felperes a tömeg részeként volt jelen a helyszínen, így vele szemben célzottan ingerlőgáz alkalmazására nem került sor.

[32] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta. Érvelése szerint az ítélet nem jogszabálysértő, részletesen nyilatkozott a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra.

Döntés a befogadásról

[33] A Kúria a Kfv.III.37.196/2021/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelmet befogadta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[34] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[35] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[36] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból túlnyomórészt helytálló jogi következtetéseket vont le.

[37] A Kp. 85. § (1) bekezdés értelmében a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja.

[38] A felperes keresetlevelében – 4. oldal utolsó bekezdés, 5. oldal első, harmadik bekezdés – egyértelműen megjelölte, hogy az alperesi határozatban foglaltakkal egyezően tömegosztatás történt. A keresetlevelében ezt követően a felperes vitatta a tömegosztatás során vele szemben alkalmazott ingerlőgáz bevetésének arányosságát és jogszerűségét.

[39] A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Kp. 85.§ (1) bekezdését, amikor állást foglalt a keresetlevelében megjelölt jogsérelmekről, így a tömegosztatás jogszerűségéről és az ingerlőgáz alkalmazásáról. Az ezzel ellentétes alperesi okfejtés nem jogszerű.

[40] A felülvizsgálati bíróság osztja a felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kifejtett azon okfejtését, hogy a felperesnek panaszában a jogszerűtlenség oka körében, a jogalap hiánya tekintetében konkrét jogszabályhelyre hivatkozással nem kellett megjelölnie indokait. A panasz tartalmazta az ingerlőgáz felperessel szembeni bevetésének jogszerűtlenségét, a Panasztestület jogosult volt meghatározni, hogy a rendőrség milyen kényszerítő eszközt, illetve intézkedést alkalmazott.

[41] A Szolgálati Szabályzat 52. §-a rendelkezik a tömegosztatásról. Az 52. § (1) bekezdése rögzíti, a tömegosztatás a jogellenesen összegyűlt, valamint jogszerűen összegyűlt, de jogellenes magatartást tanúsító tömegnek a helyszín elhagyására, fizikai egységének megbontására irányuló – a tömeg egészére vagy annak jelentős részére kiható – rendőri intézkedések összesége. A 52. § (3) bekezdése alapján tömegosztatás elrendelésére - a jogszabályban meghatározott feltételek megléte esetén – a gyülekezési jogról szóló törvény hatálya alá tartozó olyan rendezvényeken, ahol a rend biztosításával közreműködik, a biztosítás parancsnoka jogosult. Az 52. § (6) bekezdés b) pontja többek között kimondja, hogy tömeggel szemben a csapaterő – egyebek mellett – aktív ellenszegülés vagy támadó magatartás, valamint passzív ellenszegülést tanúsító felfegyverzett tömeg esetén ingerlőgázt alkalmazhat.

[42] A Kúria megítélése szerint jelen esetben a jelenlévő rendőri erők a jogszerűen összegyűlt, de jogellenes magatartást tanúsító tömeggel szemben a helyszín elhagyására, a tömeg fizikai egységének megbontására irányuló intézkedéseket tettek, ami a Szolgálati Szabályzat 52. § (1) bekezdése szerinti tömegosztatásnak minősül. Az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat nem ismeri a „lezárt területről történő kizorítás” intézkedési formát, a tömeg kizorítása tömegosztatás keretében történik. A perbeli esetben a rendőrök ingerlőgáz bevetésével végezték el a tömegosztatás feladatát.

[43] Az Rtv. 59. § (2) bekezdéséből értelmében az (1) bekezdésben említett eszköz alkalmazására – egyebek mellett ingerlőgáz – a tömeget előzetesen figyelmeztetni kell. A Szolgálati Szabályzat 52. § (4) bekezdéséből fakadóan a felosztatásra irányuló rendőri felszólítást hangosító eszköz alkalmazásával kétszer meg kell ismételni. Az ezeket követő utolsó felszólítás során a kényszerítő eszközök alkalmazását kilátásba kell helyezni.

[44] A Szolgálati Szabályzat 39. § (3) bekezdése szerint a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előre bocsátásával, valamint b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

[45] A Kúria rögzíti, a becsatolt videófelvevételekből megállapítható, hogy a felvételeken nem lehet hallani a tömegosztatás előtti kötelező megelőző felszólítást, sem a kényszerítő eszköz – ingerlőgáz – alkalmazására irányuló figyelmeztetést.

[46] A kényszerítő eszköz alkalmazására vonatkozóan sem az Rtv. sem a Szolgálati Szabályzat nem írja elő hangosítás igénybevételét, ugyanakkor a Szolgálati Szabályzat 39. § (3) bekezdése egyértelműen kötelezővé teszi a kényszerítő eszköz alkalmazása előtt egyebek mellett a kényszerítő eszköz alkalmazására való figyelmeztetést, amelynek jól hallhatóan, közérthetően és határozott módon kell elhangzania.

[47] A korábban írtaknak megfelelően a felvételeken a kényszerítő eszköz alkalmazása előtt nem hallatszik az arra vonatkozó figyelmeztetés, ezért a rendőrség e körben megsértette a Szolgálati Szabályzat 39. § (3) bekezdését. A Kúria osztja a törvényszék és a Panasztestület álláspontját, mely szerint kézi hangosbeszélő alkalmazásával biztosítható lett volna a megfelelő felszólítás és figyelmeztetés.

[48] A felülvizsgálati bíróság rámutat, az ingerlőgáz alkalmazásához kapcsolódó előzetes figyelmeztetés a perbeli esetben kötelező volt, az eset körülményei – az alperes előadásával szemben – a figyelmeztetést lehetővé tették, az Rtv. 61. § (1) bekezdésére történő alperesi hivatkozás nem foghat helyt.

[49] Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. A 16. § (1) bekezdése szerint a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

[50] A Kúria megtekintette a becsatolt videófelveteleket. Azokból egyértelmű, hogy a felperes a tüntetés résztvevője volt, ugyanakkor jogellenes magatartást nem tanúsított, az aktív rendezvarásban nem vett részt.

[51] Az ingerlőgázt a rendőrség először a tömeggel szemben alkalmazta. A tömeg akkor több méterrel hátrább húzódott, azonban a felperes a helyén maradt a rendőrsorfallal előtt néhány méterrel. Ekkor a felperes már kivált a tüntető csoportból és védekező magatartást tanúsítva megfordult. A rendőrsorfallal kiváló két rendőr a sorfallal háttal álló felperes mellé lépett jobb illetve bal oldalról és őt célzottan többször ingerlőgázzal fújták le.

[52] A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, az ingerlőgáznak a célzottan felperessel szembeni utóbbi alkalmazása egyrészt aránytalan volt, másrészt az Rtv. 16. § (1) bekezdés 2. mondatába ütközött, mert a felperes ellenszegülést nem mutatott, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható volt.

[53] A fentiekre tekintettel a rendőrség megsértette az ingerlőgáz alkalmazására vonatkozó szabályokat és ehhez kapcsolódóan az Rtv. 15. § (1) bekezdését valamint 16. § (1) bekezdését. Ezzel sérült a felperesnek az emberi méltósághoz és testi épséghez való joga.

[54] Az elsőfokú bíróság a felmerülő bizonyítékokat okszerűen, logikai ellentmondástól mentesen mérlegelte és értékelte, az ezzel ellentétes alperesi kifogások nem állják meg a helyüket.

[55] A jogerős ítélet (11), (15), (17), (19) és (20) bekezdései iratellenes és ellentmondásos következtetéseket nem tartalmaznak.

[56] Végezetül a Kúria rámutat arra, hogy a Kfv.III.37.353/2015/8. számú kúriai ítélet más tényálláson alapult, mint a perbeli ügy, az abban foglaltakat az elsőfokú ítélet így nem sértheti.

[57] A Kúria a Kp. 121. § (2) bekezdését alkalmazva jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[58] *Az ingerlőgáz alkalmazását megelőzően jól hallhatóan, közérthetően és határozott módon kell figyelmeztetni a tüntető tömeget, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.*

Záró rész

[59] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdésére tekintettel tárgyaláson kívül bírálta el.

[60] A felperes felülvizsgálati eljárási költséget nem érvényesített.

[61] Az alperes személyes illetékmentes, ezért a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

[62] Az ítélettel szembeni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. április 21.

.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró; Dr. Vítál-Eigner Beáta s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő